

ЗМІСТ

1.	Морський Ад	11
2.	Готель «Гранд Наутілус».....	15
3.	Вайолет Парма	24
4.	Камералуна	34
5.	Загублений багаж	46
6.	Монетка для русалки-мавпи	58
7.	Книжкова амбулаторія Аду	65
8.	У якому виписують книжку	72
9.	Копроліти і каракатиці	80
10.	Забігайлівка «У Мартина».....	88
11.	На власні очі	96
12.	Екзотичні диваки.....	104
13.	Відро місіс Копалини	114
14.	Що відомо прочісувачці пляжів	124
15.	Гаки	131
16.	Яйце маламандера	141
17.	Дженні Ганнівер	150
18.	Полювання на монстра	159
19.	Близьке зіткнення.....	166
20.	Доктор Океанс	177

21. «Левіафан»	184
22. Музей Аду	193
23. Містер Молюск	201
24. Що бачить леді Кракен	211
25. Таємничі відвідувачі	219
26. Вайолет у кабінеті	227
27. Страх і туман	235
28. Срібний наконечник	243
29. Ахіллесова п'ята.....	253
30. Зникла сторінка	260
31. Праця життя Пітера Парми	265
32. Підпільне дільце	274
33. Морська блимавка	279
34. Лінкор	287
35. Лігво маламандера.....	295
36. У пащі звіра	304
37. Вікно у минуле	313
38. Капітан Кракен.....	323
39. Дивне й моторошне світло	333
40. Венді.....	339
41. Лапка Ервіна	348
ПРО АВТОРА.....	356

МОРСЬКИЙ АД

МАБУТЬ, ВИ ВЖЕ БУВАЛИ РАНІШЕ в Морському Аду, навіть не знаючи про це.

Коли ви приїздили туди, надворі точно було літо. На пляжі продавали морозиво, стояли лежачки, а вашу картоплю фрі намагався поцупити мартин. Ви, певне, тинялися літоралями* зі своєю мамою, а ваш тато надибав ту дивну мушлю. Пригадуєте? Закладаюся, що, відчалуючи додому, ви глянули з вікна автівки на напис «МОРСЬКИЙ САД», – літери якого світилися лампочками над причалом, – і вже готові були забути про той день, проведений на узбережжі.

* Частина берега, яку затоплює під час припливу. – *Прим. пер.*

Якимось таким було те місце.

Влітку.

Але спробуйте завітати сюди, коли вриваються перші зимові бурі, коли літеру «С» здуває з причалу, як це завше трапляється в листопаді. Коли морська імла здіймається над вулицями містечка велетенськими примарними щупальцями, а солоний бриз брязкотить об вікна готелю «Гранд Наутілус». Тоді мало хто навідується до Морського Аду. Навіть місцеві жителі тримаються подалі від берега, коли

опускається темрява, а вітер завиває між Гаврових скель та уламків лінкора «Левіафан», де дотепер, подекують, мешкає слизький маламандер.

Та ви, мабуть, не вірите в маламандера. Либонь, вважаєте, що такої людини-амфібії не може існувати в природі. Заради бога. Насолоджуйтеся своїм морозивом і лежаками. Хай там як, а ця історія, певно, не для вас. Узагалі, зробіть собі таку ласку – зараз же припиніть читати. Згорніть цю книжку і замкніть її у старій жерстяній коробці. Обмотайте коробку важким ланцюгом і викиньте її з причалу. Забудьте, що ви взагалі коли-небудь чули про Морський Ад. Поверніться до свого звичного життя – станьте дорослими, одружіться і створіть сім'ю. А коли ваші дітки почнуть ходити, повезіть їх також на день до моря. Влітку, звісно ж. Прогуляйтеся пляжем і самі надібайте дивну мушлю. Нахиліться, щоб підібрати її. Тільки що це? Вона до чогось прилипла...

Прилипла до старої жерстяної коробки.

Замок вирвано, і ланцюга вже нема. Хіба море здатне на таке? Ви відмикаєте коробку і бачите, що...

Вона порожня.

Усередині немає нічого, крім молюсків та водоростей, і ще чогось. Чогось подібного на... *слиз?*